

سُورَةُ يُونُسَ

وَجَارِي دُرِّسَالِي دَرِافْتَد و مَجْمَاعِي اَز عَذَابِ خدَا يَابَنَد كُوفِي رُوزِي سِيَاه اَنَدَا قَطْلَهِي اَز شَرِّ ظُلْمَنِيست اَنَا اِل
اَتَش دُورِخ و در آن همیشه مُعَذَّبند (۲۷) و ما رُوزِي هَمِه مَقْل رَا دَر قِيَامَت مَج اَرِيْم اَتَكَا مَشْرُكَان بَاعْتَاب كُوشِم شَاد
بِهَتَان دَر مَكَان خُود بَا يَسْتِيدِيس مِيَانِشَان جِدَالِي اَتَكْنَم و بَنَان دَسَا يَر مَجُودَان اِبْل بَان كُشُودَه كُوزِدَه مَشْرُكَان
مَرَكَزَا رَا پَرِشْتَن كُوزِدَه (يَسْنِي پَرِشْتَن اَرَا بِلِي اَتُرِد اِبْل اَز رُوزِي هَوَا مَوْسَس دُيُوي بُود و اَمْرُوزِ مَرَكَزَا كُوشْتِيس كُوفِي مَطْرَا
نَرسِيدَه اِي دَا اَكَم اَز پَرِشْتَن شَاخِجَر دِيَا رَا فُضِي بُودِيم و اَمْرُوزِ بَرَاي شَا شَاخِي و عَذَرِي تَوْنِيم خُوشْت) (۲۸) پس در اين اَتَا
شَاد و تَكَلِم خُدَا يَان اَبْتَان مَجُودَان اِبْل) و شَا (مَشْرُكَان) كَلَامَت كُنْدَكَم اَز پَرِشْتَن شَا مَقْل بُودِيم (۲۹) دَر اَزْد
(قِيَامَت) هَر شَخْصِي جَزَا اَحْمَالِ نِيكَتِ بَدِي كَمِش اَز اِيْن كُودَه خُود اِيْدِد و هَمِه مَسْئُومِي مَجُود و مَوْلَايِي هَمِي خُود بَا مَشْرُكَان دُورِخ
اِبْل كَم بَرِ دُورِخ مِي بَسْتَنَد جَمْعَا بُود شُود (۳۰) (اِيْرَسُولِي) مَشْرُكَان رَا كُوكِيست اَز آسْمَان دَر زَمِيْن شَاد رُوزِي مِي دِيد و
كِيست بَشَا شَمِش كُوش عَطَا مِي كُنْد و كِيست اَز مُرْدَه زنده و اَز زنده مُرْدَه بَر مِي آخِجَر دَر مَنِي اَرَا نَظْمَه مُرْدَه آدِي زنده اَرَا
و بَا يَمِيرَاند) و كِيست كَم فَرَانِش عَالِمِ اَفْرِيش رَا مُنْظَم مِيست دَا و تَا هَمِه مَشْرُكَان مَعْتَرَف شُدَه و كُوزِدَه قَا دَر اِيْن اَمُور شَاهَا
بَحَاست پس بَا بَنَا كُوجَرَا عَذَابِ اَتَرَس نِيشِيد (۳۱) چِنِ خُودِي قَا دَرِجَتَايِي بَرِ سَتِي بُود دُكَار شَاهست و بَعْد اَز بِيَانِ اِيْزَا
حَق و عَذَابِ شَا مَج بَا شُد خِر كُرَايِي پس بَحَا مِي رُود (۳۲) چَمِنِ كَم شَاد و تَكَلِم خُدَا بَرَا مَسْمَان اَتَهَقَان بَا يَقْنَدَكَم بَا رَا يَانِ اَبْتَان
(۳۳) (اِيْرَسُولِي) كُوكِي اِيَا بَحَا كِي اَبْتَان خُدَا يَان اِبْل شَا بَر اِيْن قَا دَرِست كَم دَر اَخَا ظَهْر اِيَا خِرِيدَه بَر خَام مَرَكَزَا كُوكِي خُدَا يَانِ بَحَا كِي اَبْتَان
مَقْل كُودَه اَتَكَا بَحَا كِي اَبْتَان بَرِ بَحَا كِي اَبْتَان دُورِخ مِي نِيد (۳۴) بَا كُوكِي اِيَا بَحَا كِي اَبْتَان مَشْرُكَان كِي سَرَا بَر اِيْن اَبْتَان كُودَه
خُدَا كَم ظَهْر اَبْرَا حَق دَرِشْتَن اَدَت مِي كُنْد اِيَا كَم ظَهْر اَبْرَا حَق مَرَكَزَا اَز رُوزِ بَرِ پَرِست بَا اَكَم كُنْد؟ مَرَا كَم خُود اَبْتَان شُود

سوره یونس

پس شما سرکان را چه شده (که انقدر بخیر و نوا دارند) و چگونه چنین قضاوت بطل برای شما میکنند (۳۵) و کثر این مردمان
 الا ان خیال محکم بطل خود از چیزی بر روی نمیکند و در صورتیکه گمان و خیالات موهوم کسی البی نیا از حق نمیکند و اندویش
 غیر سازد و خدا بر چه (این گمان) میکند آگاه است (۳۶) و این قرآن عظیم بدان پایه از فصاحت و جامعیت است که کسی جزو
 خداوند یافت لیکن (علاوه بر آنکه بجز حق بودن خود گواه است) سایر کتب آسمانی را نیز تصدیق میکند و کتاب الهی را بر حق
 که بی شک نازل از جانب خداست (۳۷) آیا که قرآن نیکو در آزار خود باقی (بر رسول) بگو اگر راست بگوید که این قرآن حق است
 شما هم از هر کس غیر خدا نیکو بطلبید و بگو به قرآن بیاورید (۳۸) داین مکران از روی علم سخن نمیکند بلکه از کجایزیرا
 که عثمان با و احاطه یافته و حقیقت باطن آنرا در کمره انبیا شنیده اند که در آن آیات خدا را کذب نمیکند و در حق
 نمیکند و علم آنها اینها بودند از رسول بگو ما قبت کار شما را در آن بجا کشید! چه گونه همه پاک شدند؟ (۳۹) برخی
 از مردم بقرآن ایمان میآوردند و برخی نیاوردند (و تبلیغ رسالت کن و غم دار که) خدای تعالی در حال بدایت
 و جزا به شما را بهتر میداند (۴۰) اگر زوراکذب کردند (و گفت مشو) بگو عمل من برای من و عمل شما از شما
 (هر کس جزا خود را خواهد یافت) شما بری از کردار نیک من هستید و من برادر اراد و ارادت شما (۴۱) برخی
 از این مکران چون قرآن قرآن کنی بظاهر هر گوش کنند ولی معنی نمیشوند آیا تو را که هیچ عقل و ادراکی ام
 ندانند و توانی چیزی با آنها سخنرانند؟ (۴۲) و برخی از مکران میگویند قرآن چشم ظاهر در تو نمیکند (ولی بفهم)
 باطن تو نمیبرد! آیا تو را که باطن هیچ نمی بیند بدایت توانی کرد؟ خدا هرگز هیچکس را در حق و در حق
 نمیکند (۴۳) و در آنکه به خدای تعالی و حق و حق را نیکو باد (در دنیا) سخن از او پس گفت نموده و در آنکه در کتب آسمانی خدا را

سُورَةُ يُنُسُ

أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا إِنْ هُدِيَ فَأَلْكَ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ^(٢٥) وَمَا يَسْتَعِجُ
 أَكْثَرُهُمْ بِالْأَمْنِ أَنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحِسَابِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا
 يَفْعَلُونَ ^(٢٦) وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ
 تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَفَصْصِلَ الْكِتَابَ لِارْتِبَابِهِ مِنْ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ^(٢٧) أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ
 اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ^(٢٨) بَلْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا لِيُحْطَ
 بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ نَأْوِيهِ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنْظِرُ
 كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ^(٢٩) وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ
 بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ^(٣٠) وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٌ وَلَكُمْ
 عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرَبُّونَ مَا أَعْمَلُ وَإِنَّا بِمَا تَعْمَلُونَ ^(٣١) وَمِنْهُمْ مَنْ
 يَسْمَعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ أَلَمْ تُسْمِعْ وَلَوْ كَانَ ثَوْلاً لَيَفْعَلُونَ ^(٣٢) وَ
 مِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ^(٣٣)
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ^(٣٤)
 وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ

سُورَةُ يُونُسَ

بسیار دینکارانند و هرگز بر منزل سعادت راه نمی یابند (۴۵) و اگر بعضی از عقابیان سکران آگاه و عده کریم
در حیرت و نیاز بر نشان هم با شایسته افکنده پیشتر قرض روح نگویند باز هیچ آنان به قیامت بسوی ماست و آرزویم خدا عالم
(جزا) آنها آگاه است (۴۶) و برای هر امتی روشنی است که هرگاه رسول خدا آمد و تحت نام شد بر دشمنان کافران حکم
بعدل شود و هیچکس ستم نخواهد شد (۴۷) و کافران میگویند ای رسول ای مؤمنان پس این عده قیامت کی خواهد بود
ما هست میگویند (۴۸) ای رسول پاسخ ده که من با کتب نفع و ضرر خودتیم (تا چه رسد بکسان) مگر هر چه خدا خواهد برای هر
چیزی است که چون فرارسد ساعتی برود و مگر (۴۹) مگر ما خبر و عید که اگر شب که در خوابید یا روز که کسب
عذاب خدا فراموشی راه مغفرتی دارید هر گاه مکاران (بجای توبه) عذاب را بتعمیل میطلبند (۵۰) آیا آنگاه که خدا
واقع شد با ایمان میآوردید؟ (در صورتیکه آن زمان ایمان بی اثر است) و گفته شود آلا ایمان آوردید و بخرج توبه
برخواستید و حال آنکه قبل از راه سحر خدا بر تعمیل میخواستید (۵۱) آنگاه بجهنمکاران گویند بچشید عذاب
این عذاب خفیه اعمال نیست شما؟ (۵۲) ای رسول از کافران میپرسند که آیا این (قرآن را) رسالت عده و شب عذاب
بر حق است بگو آری قسم بخدا که این آیه است به عده فاسق است و شما از آن هیچ مغفرتی ندارید (۵۳) و اگر در آن روز
سنگار الکلی و دین باشند همه اراکی خود را خدا دهند تا مگر خوشتر از عذاب برانند چون عذاب ایشان است
و بیانی خود را پنهان اند که شامت از بخشم و در حق آنها حکم بعدل شود و کینه ایشان هیچ نمی شود (۵۴) مردم
باشید که هر چه در آسمانها زمین است یک است و هم آگاه باشید که عده و ثواب و عتاب و شست و شوی خداست
محض است ولی کفر خلق آنرا نمی بینند (۵۵) خدا است که مرده را زنده میکند و زنده را میمیراند و باز برای دیگران (۵۶) ای

سُورَةُ يُوسُفَ

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَكَانُوا مُهْتَبِينَ ۖ وَإِنَّا
 بِرُؤْسِكَ بِغَضِّ الَّذِينَ يُعَذِّبُهُمْ أَوْ نَوْفَيْكَ فَإِنَّا لَبَنَامُ رَجِيمٌ ثُمَّ اللَّهُ شَهِدَ
 عَلَى مَا يَفْعَلُونَ ۖ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ
 بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۖ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ
 صَادِقِينَ ۖ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي خَيْرًا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ
 أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْذِنُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَعِيدُونَ ۖ
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن آتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ
 الْمُجْرِمُونَ ۖ أَوَلَمْ إِذَا مَا وَقَعَ امْتَنَ بِهِ الْآنَ وَقَدْ كُنتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۖ
 ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمْ
 تَكْسِبُونَ ۖ وَيَسْتَبْشِرُونَ أَحْسَنَ ۚ هُوَ قُلُوبُ أَيْ وَدَّعَى أَنَّهُ تَحْوَى وَمَا أَنْتُمْ
 بِمُعْجِزِينَ ۖ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۖ
 أَسْرُوا النَّدَامَةَ كَمَا رَأَوْا الْعَذَابَ وَخِصِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا
 يُظْلَمُونَ ۖ الْآنَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْآنَ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا
 وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۖ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۖ يَا

سوره یونس

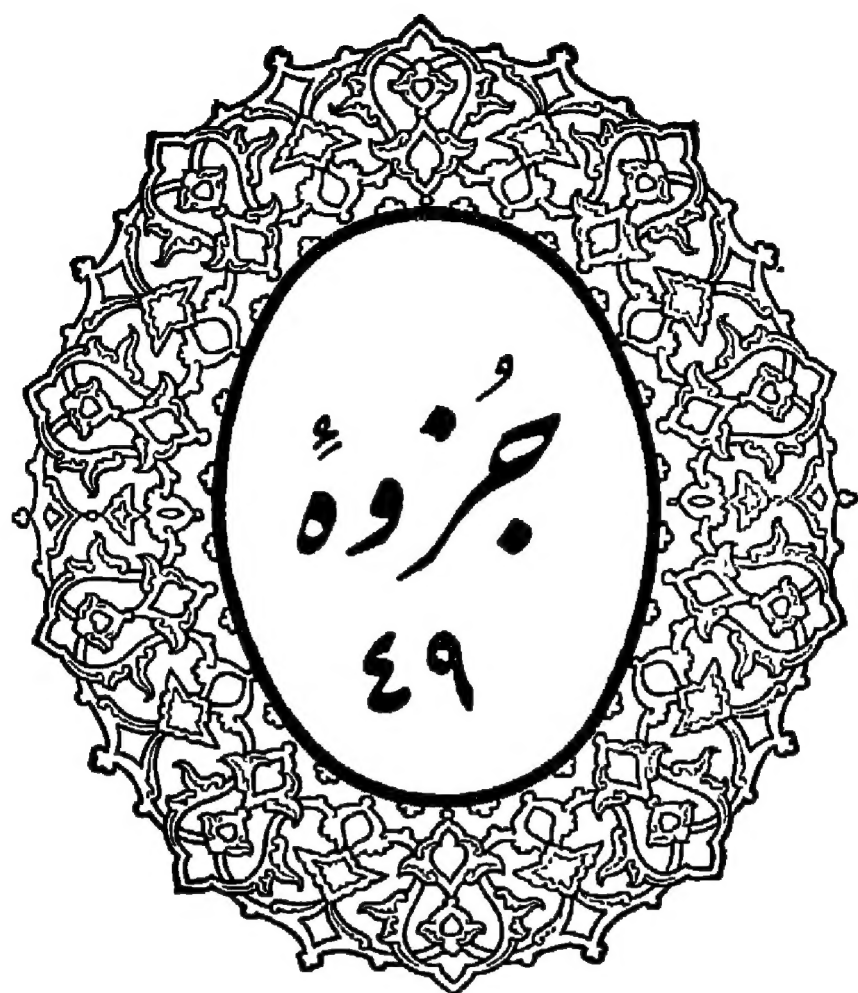
مردم عالم نامه ای که همه پند دارند و شمای و الهای شاد و هدایت و رحمت بر مؤمنان هست از جانب خدا برای شما
 آمده (۵۷) ای رسول بگو که شما باید خضر افضل رحمت خدا شادمان شوید (و بنزول قرآن مسرور باشید) که آن
 بهتر و مفید تر از ثروتی است که برخودانند و تحسین کنید (۵۸) باز بگو (بشرگان عرب) که آیا درمی که خدا برای
 شما فرستاده و حلال فرموده شما از پیش خود بعضی را حرام و بعضی را حلال میکنید؟ بامن بگوئید آیا این
 بدستور خداست یا بخی فرائیس بندید؟ (مقصود بجهنم) - و سائید - و سائید و حرام است که مشرکان برخود
 حرام کردند (۵۹) اما که برخود دروغ می بندند مگر چه گمان دارند بر ذریع قیامت (مگر از انتقام حق در آن روز)
 آینه خدا را باندگان فضل احسان است ولی اکثر مردم شکر احسان حق نمیکند (۶۰) ای رسول بگو که حق
 و هیچ حال نباشی هیچ آیه از قرآن تلاوت کنی هیچ علی با هست دارد نشود جز آنکه ایمان مخلص شما را
 مشا بد میکنیم و هیچ فده ای در همه زمین و آسمان از خدای تو پنهان نیست و کوچک تر از ذره و بزرگ تر از آن
 هر چه هست همه در کتاب مبین حق (دلیل علم الهی) مسطور است (۶۱) آگاه باشید که دوستان خدا
 هرگز هیچ ترس (از حوادث آینده عالم) هیچ اندوهی (از وقایع گذشته جهان) در دل آنها نیست
 آنکه اهل ایمان و خدا ترانند (۶۲) آنها را از خدا پیوسته بشمارتست هم در جبهه و بنا به کاشفات محال خوب
 در هم در آخرت نعمتهای بهشت سخنان خدا را تغییر و تبدیلی نیست که این فیروزی بزرگ نصیب دوستان خدا است
 (۶۳) ای رسول غم مخور و سخن طعن مکنان خاطر را بنگینت از هر عزت و اقتداری مخصوص نیست
 او همه گناهان و عیوب را از او بفرماندگان است (۶۴) آگاه باش که هر چه در بهر آسمانها و زمین است و آنچه در میان آسمانها و زمین است

سُورَةُ يُوسُفَ

إِنَّا أَنشَأْنَاهُ قَدْ جَاءَ تَكْوِينُهُ مِنْ رَبِّكَ وَسَفَاءُ لَمَّا فِي
 الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ
 فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ
 لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ إِذْ نَزَّلَ لَكُمْ
 أَمْرًا عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿٥٩﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكِبْدَ يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾
 وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَسْأَلُونَ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ
 إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفْعَلُونَ فِيهِ وَمَا يُعْزِبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ
 شَيْءٍ قَالِ ذَرُونِي فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغُرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا
 أَكْبَرَ لَا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ لَهُمُ الْبُشْرَى
 فِي الْحُجُورِ وَاللَّهُ فِي الْأَخْرَافِ لَا يُدْبِرُ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْهُدَى
 الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦٥﴾
 أَلَا إِنَّ اللَّهَ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ

سُورَةُ يُنُسُ

مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءُ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٦﴾
 هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي
 ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَ هُوَ
 الْأَعْلَى لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكَ مِنْ سُلْطَانٍ
 بِهَذَا أَنْتَقُولُ عَلَيَّ اللَّهُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾ قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَقُولُونَ
 أَنَّ اللَّهَ أَكْذِبُ لَا يَقْلُمُونَ ﴿٦٩﴾ مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا رُجُوعُهُمْ ثُمَّ
 نُنْفِئُهُمْ إِلَى عَذَابٍ شَدِيدٍ يَا كَاذِبُونَ ﴿٧٠﴾ وَأَنْزِلْ عَلَيْهِمْ
 نَارًا نُوحِ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِرُ
 يَا بَابِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجِئُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ كُفُّوا
 يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غَنَةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧١﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ
 فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أِجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَامِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٢﴾ فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ وَجَعَلْنَا هُمْ
 خَلَائِفَ وَأَعْرَضْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْمُتَكَذِّبِينَ ﴿٧٣﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا

اخگر

نشریه و چاپخانه

نشانی مکتبانی : تهران - اخگر

نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهزادی تلفن ۳۷۵۸۸